

>Bijzonder onderwijs onder druk

>De [Economist](#) bericht over de inspanningen die in het Verenigd Koninkrijk worden geleverd om meer schoolkeuze voor ouders te realiseren. Het openbare onderwijs is daar ingedeeld in LEA's, een soort lokale openbare onderwijsbesturen, die het onderwijsbeleid en de aanstelling van leraren bepalen. Scholen en ouders zijn op basis van postcodes tot elkaar veroordeeld: ouders kunnen niet naar een andere school, scholen kunnen leerlingen niet weigeren. Wil je als ouder een andere school voor je kind, en kun je een (peperdure) priveschool niet betalen, dan was tot nu toe de enige mogelijkheid om je aan te melden bij een religieuze school. Die scholen zijn er echter maar weinig, en ouders dienen aan te tonen dat ze actief bij de betreffende religie betrokken zijn. Om deze situatie te doorbreken, experimenteert de Britse overheid al een tijdje met 'academy's'. Dit zijn scholen die meer vrijheid genieten dan gewone scholen, met name waar het gaat om het aannemen en ontslaan van leraren. Die academy's doen het nog niet altijd even goed en de vraag is of het experiment wordt doorgezet. Het is soms goed dit soort berichten te lezen, omdat we dan weer beseffen dat de vrijheid van het kiezen van onderwijs door ouders, en het zelf kunnen aannemen en ontslaan van leraren door scholen voor ons vanzelfsprekendheden zijn, waar in andere landen met argwaan, maar ook jaloezie naar gekeken wordt. Er zijn partijen die van plan zijn om het bijzonder onderwijs af te schaffen. Je hoeft maar even de Noordzee over te steken om te kijken wat daar het resultaat van zal zijn. En waarom leerlingen op bijzondere scholen het beter doen? Zou het niet zo kunnen zijn, dat als ouders bewuster een school voor hun kinderen kiezen, dat ze dan ook meer betrokken zijn bij de vorderingen die hun kinderen maken?